

[Udenrigsministeren.]

officiel Repræsentant over for Franco-Regeringen. Derimod har de lejlighedsvis under Former, som vi kun i ringe Grad er underrettet om, ført Forhandlinger med de paagældende, og jeg ser ikke andet, end at vore Konsuler, der findes inden for det paagældende Omraade, har ganske de samme Forudsætninger for, hvor det er paa-krævet, at føre saadanne Forhandlinger som de Udsendinge for andre Lande, der maaske er der under en eller anden ube-stemt Form.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Der er det interes-sante ved den højtærede Udenrigsministers Redegørelse, at naar han nu siger: en officiel Repræsentation, saa er Betoningen ikke lagt paa det Ord, der er det afgø-rende. Dette Ord er „officiel“. Enhver ved jo nemlig, at den engelske Regering har en Repræsentant hos Franco, og en-hver ved ogsaa, at Franco har en Repræ-sentant ved den engelske Regering, men enhver ved ogsaa, at det ikke er en officiel Repræsentant. Thi naturligvis har den højtærede Udenrigsminister Ret i, at man kan ikke have 2 officielle Repræsentationer i et Land, saa længe dette Lands Deling eller Herredømmet inden for dette Land ikke er endeligt afgjort. Hvis Delingen bliver en Kendsgerning, ja, saa kan man det, men før naturligvis ikke.

Men det, der er det afgørende — og det er ganske sikkert ikke det ærede Med-lem Hr. Korsgaards Mening, at Vægten skal lægges paa Ordet „officiel“. —, er, at man har en Repræsentation, der kan vare-tage danske Erhvervsinteresser. Og naar den højtærede Udenrigsminister der hen-viser til Konsulerne, ligger det nær at spørge, om ikke England, om ikke Hol-land havde Konsuler dernede. Jo, selv-følgelig, og deri, at de alligevel anbringer en Repræsentant ved Siden af, har man det fuldgyldige Bevis for, at denne har noget mere at varetage, end Konsulerne kan. Det vil den højtærede Udenrigsmini-ster jo ikke benægte; hvorfor har man ellers en Repræsentant i Spanien? Vi har jo ogsaa Konsuler, selv om der er en Re-præsentant dernede. Altsaa, Henvisningen til Konsulerne er ikke fyldestgørende, og Henvisningen til „officiel“ er heller ikke fyldestgørende. Derfor vilde det være i høj Grad ønskeligt, om den højtærede

Udenrigsminister nu vilde give et Svar, der mere havde Betingelser for at opfattes som fyldestgørende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Med Hensyn til Sympati eller ikke Sympati er det jo Tonen, der gør Musikken, og for mig er der ikke den fjerneste Tvivl om, hvordan den Tone laa. Med Hensyn til Sagens Realitet har det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel naturligvis ganske Ret i at understrege, at det ikke er Ordet „officiel“, det kommer an paa, og jeg troede ikke, at man her i Salen skulde tale Diplomatsprog, hvis man ved Diplomatsprog forstaaer et Sprog, som man ikke rigtigt ved, hvad den paagældende mener med. Naturligvis kan der ikke være den fjerneste Tvivl om, at jeg mener, at der skal være en faktisk Varetagelse af danske Erhvervsinteresser nede i denne meget store Del af Spanien, en faktisk samlet Varetagelse — om man saa vil kalde vedkommende Repræsentant officiel eller ikke, er mig virkelig saa inderlig lige-gyldigt. Det er en saadan Tilstand, der efter mine Begreber ganske absolut er til Stede baade for Englands og Hollands Ved-kommende, og det er en saadan Tilstand, jeg ønsker for Danmarks Vedkommende. Men nu vil jeg altsaa antagelig senere kunne faa Lejlighed til at faa at vide, om de danske Erhvervsinteresser føler sig til-fredsstillede med denne Ikke-Repræsen-tation, som jeg mener, den højtærede Uden-rigsminister hidtil har talt om; for at en honorær Konsul i et fremmed Land skulde være i denne Betydning en Repræsentation for Danmark, kan jeg dog vanskeligt tro, den højtærede Minister vil have mig til at tage alvorligt.

Udenrigsministeren (P. Munch): Begge de to ærede Medlemmer, der har udtalt sig, er nu kommet til det Standpunkt, som jeg ogsaa før har nævnt, og som jeg forstaaer det ene af de ærede Medlemmer fra første Færd har haft, at man ikke kunde tænke sig en officiel dansk Repræsentation hos General Franco, saa længe man har en officiel Repræsentation hos den fra tidligere Tid siddende Regering i Spanien. Tilbage bliver da Spørgsmaalet, om der er en eller anden Form, som de ærede Medlemmer kunde tænke sig, og som de kunde anse for bedre end den at lade os være repræsenteret ved de 6 danske Konsuler, som findes i den paa-